

Tajne organizacje w kształtowaniu nowego porządku świata

Planowanie nowego światowego porządku często przypisuje się tajnym organizacjom, w których uczestniczą przedstawiciele światowej elity. Warto, więc zadać sobie pytanie na ile te podejrzania, są słuszne? Bardzo często, bowiem najłatwiej jest własne niepowodzenia tłumaczyć znowami nieznanymi, tajemniczych sił. Przyjrzyjmy się, więc kilku z takich organizacji spróbujmy wyciągnąć wnioski, co do ich faktycznego wpływu na losy świata.

Grupa Bilderberg

Grupa Bilderberg lub Klub Bilderberg – jest nieformalnym międzynarodowym stowarzyszeniem wpływowych osób ze świata polityki i gospodarki. W corocznych spotkaniach grupy, które odbywają się za zamkniętymi drzwiami, udział bierze od 120 do 150 osób. Podczas nich omawiane są najważniejsze w danym czasie dla świata sprawy dotyczące bezpieczeństwa, polityki i gospodarki. Pierwsze spotkanie tego typu odbyło się w holenderskim Hotelu de Bilderberg (stąd pochodzi nazwa grupy) w Oosterbeek w maju 1954 roku. Odbyło się z inicjatywy wpływowego polskiego polityka i emigranta Józefa Retingera, który przekonał do swojego pomysłu holenderskiego księcia Bernharda.

Podczas corocznych spotkań Klubu Bilderbergskiego, w których uczestniczą przedstawiciele elit gospodarczych i politycznych z całego świata, nie prowadzi się protokołów i nie dopuszcza do udziału dziennikarzy. Wziąć udział w konferencji można jedynie na podstawie osobistego zaproszenia, a relacjonowanie przebiegu obrad jest zabronione.

W 1976 r. Grupę Bilderberg dotknął skandal, który niemal spowodował jej rozwiązanie. Twierdzono, że książę Bernard zwrócił się do Lockheed Corporation z propozycją wykorzystania swego stanowiska w celu wpłynięcia na decyzje dotyczące zaopatrzenia holenderskich sił zbrojnych, w zamian za znaczącą finansową rekompensatę. Przez cały rok liczba dowodów przeciwko księciu narastała wraz z sugestiami, że spotykał się z pośrednikami w czasie konferencji Grupy Bilderberg. Planowane spotkanie klubu w roku 1976 zostało odwołane i przez jakiś czas wyglądało na to, że Grupa Bilderberg przestanie istnieć. Jednak po rocznej przerwie wznowiono spotkania tajnego towarzystwa.

Ostatnie, sześćdziesiąte czwarte spotkanie Grupy Bilderberg odbyło się w dniach 9 - 12 czerwca 2016 roku w hotelu Taschenbergpalais w Dreźnie. Wiadomo, że uczestniczyli w nim m.in. szefowa MFW Christine Lagarde, były sekretarz stanu USA Henry Kissinger, były dyrektor CIA David Petraeus, były głównodowodzący siłami USA w Europie Philipp Breedlove, były szef brytyjskiego wywiadu MI-6 John Sawers. Polskę reprezentował Radosław Sikorski.

W 2013 r. oraz 2012 r. w spotkaniu Grupy Bilderberg wziął udział minister finansów w rządzie Donalda Tuska, Jacek Rostowski. Wcześniej Polskę reprezentował podczas imprezy także jeden z założycieli Platformy Obywatelskiej, **Andrzej Olechowski** (1994, 2004, 2005). W 2008 r. naradzał się z najbardziej wpływowymi ludźmi świata

– Aleksander Kwaśniewski, a w 1998 r. – Hanna Suchocka. W 2015 r. uczestniczyła w spotkaniu małżonka Radosława Sikorskiego, publicystka Anne Applebaum.

Członkowie Grupy Bilderberg twierdzą, że ich spotkania nie mają charakteru „tajności”. Są to spotkania „prywatne”, które odbywają się w „klubowej atmosferze” i spokoju, jaki można osiągnąć jedynie przez odizolowanie się od środków masowego przekazu.

Jednak „członkowie tej Grupy zarządzają wielkimi bankami, bankami centralnymi i dzięki temu teoretycznie są w stanie ustalać stopy procentowe, podaż pieniądza, ceny złota, a także to, które państwo otrzyma kredyt. Każdy amerykański prezydent od czasów Eisenhowera należał do Grupy Bilderberg, choć nie chodzi o to, że uczestniczył w spotkaniach osobiście, ale wysyłał na nie swoich przedstawicieli. Byli nimi m.in.: Allen Dulles (szef CIA), Nelson i Laurence Rockefeller, Thomas L. Hughes (prezydent Carnegie Endowment for International Peace), Robert McNamara (Sekretarz Obrony za Kennedy’ego), William Bundy (prezydent Ford Foundation, redaktor Foreign Affairs), John J. McCloy (prezes Chase Manhattan Bank), John D. Rockefeller IV (senator), Cyrus Vance (Sekretarz Stanu za Cartera), Eugene Black (prezydent Banku Światowego), Henry Ford III (Ford Motor Co.), Zbigniew Brzeziński (doradca Cartera i twórca Trilateral Commission), Alexander Haig (dowódca NATO i Sekretarz Stanu za Reagana), Hillary i Bill Clinton, John Kerry, Melinda & Bill Gates.

Członkami stowarzyszenia są również ludzie mediów, tacy jak David Rockefeller, Rupert Murdoch (magnat medialny, zarządca imperium News Corporation posiadającego m.in. takie media, jak Fox, Wall Street Journal, Harper Collins, SKY) oraz Sumner Redstone, właściciel CBS Corporation, MTV Networks i Viacom, międzynarodowego konglomeratu medialnego, który ma wpływy niemal w każdym segmencie tego przemysłu.

Celem członków klubu Bilderberg – wyjaśniał kiedyś William Shannon, redaktor New York Times i ambasador USA w Dublinie za prezydenta Cartera – jest wprowadzenie nas w wiek post-nacjonalizmu, czyli świata pozbawionego państw, ale podzielonego na regiony, które łączyć będą uniwersalne wartości.

Klub Bohemski (Bohemian Club).

Corocznie w czerwcu, począwszy od 1899 roku, do elitarnego miejsca wypoczynku „Bohemian Grove” („Czeski Gaj”) w Kalifornii, zjeżdżają się wyłącznie mężczyźni – członkowie zamkniętego Klubu Bohemskiego. Wśród nich znajdują się byli prezydenci, wybitni biznesmeni, ludzie sztuki i wydawcy mediów.

„Bohemian Club” założono w 1872 roku, w San Francisco. Założyciele wzięli jego nazwę od paryskiego ruchu artystyczno-literackiego zwanego umownie „La Boheme” z lat 30. XIX wieku. Artykuł pierwszy regulaminu tego klubu głosił: „Ta organizacja będzie nosić nazwę ‘Bohemian Club’”. Powstała jako stowarzyszenie dżentelmenów, którzy zajmują się zawodowo literaturą, muzyką, malarstwem, sztukami pięknymi i teatrem, jak również tych, którzy z powodu ich umiłowania dla tych dziedzin, zostaną uznani za godnych zaproszenia.

Amerykańscy naśladowcy paryskiej cyganerii spotkali się po raz pierwszy w hotelu „Astor” w Sacramento. Wkrótce dołączyli do nich dziennikarze oraz najbogatsi finansjeści, właśnie wykupujący tamte media, jako narzędzia ich propagandy, które z czasem zaskarbiły sobie współczesną nazwę „pralni mózgów” do formowania powszechnych gustów w pożądanym kierunku. To bogacze finansowali ten klub i wkrótce ich liczba wzrosła do kilkuset. Elita zapraszała do członkostwa wybitnych przedstawicieli polityki, przemysłu, a w XX wieku także propagatorów New Age. Jednym z najpopularniejszych i wpływowych był słynny Oscar Wilde, autor książek propagujących Nowy Porządek Świata. Członkami „Bohemian Club” byli prezydenci, ministrowie, jak np. Ronald Reagan, Bill Clinton, Tony Blair, Richard Nixon, George Schultz, G. Bush-senior. W latach 1904-1915 do klubu należał słynny pisarz Jack London.

Dewizą Klubu jest cytat ze Snu Nocy Letniej Shakspeare’a – „Pająki, tkające pajęczynę, tutaj nie wchodzi”, którą należy rozumieć, jako motto dla członków Klubu, aby wchodząc na teren Klubu swoje troski i interesy pozostawiali na zewnątrz. Na terenie „bohemskiego gaju” znajdują się „obozy”, przeznaczone dla przedstawicieli różnych sfer działalności. Znajduje się tu również amfiteatr na dwa tysiące miejsc, na scenie, którego wystawiane są sztuki teatralne. Symbolem Bohemia Grover jest sowa, której dziewięciometrowej wysokości statuę ustawiono nad jeziorem pośrodku lasku, gdzie odbywają się różne rytuały. Tam znajduje się również statua katolickiego świętego Jana Nepomucena, którego uważa się za patrona Klubu. Według legendy święty ten wolał umrzeć niż zdradzić przed czeskim królem, tajemnicę spowiedzi królowej.

Rada do Spraw Stosunków Zagranicznych (Council on Foreign Relations - CFR).

Ta prywatna organizacja amerykańska zajmuje się badaniem zagranicznych problemów politycznych i raz na dwa miesiące wydaje czasopismo Foreign Affairs (Sprawy Międzynarodowe). W jej skład wchodzi ponad 4900 osób, wśród których można spotkać wysokich urzędników, znanych uczonych, biznesmenów, dziennikarzy, prawników. Rada ds. Stosunków Zagranicznych jest niezależnym, pozapartyjnym think tankiem i wydawcą. Często nazywana jest najbardziej wpływowym, umysłowym centrum Stanów Zjednoczonych, a niekiedy obwinia się ją o zmywy w celu ustanowienia rządu światowego.

CFR powstała w Stanach Zjednoczonych po zakończeniu I Wojny Światowej w związku ze swego rodzaju izolacjonizmem, jaki zdominował w tamtym czasie politykę USA. W 1922 roku po raz pierwszy ukazało się czasopismo Foreign Affairs i w ciągu kilku lat zyskało miano najbardziej opiniotwórczego w USA, w sprawach międzynarodowych. W latach trzydziestych XX wieku Fundacje Forda i Rockefellera włożyły duże pieniądze w tę organizację, doprowadzając do powstania Carnegie Corporation, przygotowującej na zasadzie grantów lokalnych liderów, którzy realizowali następnie politykę Rady w swoich społecznościach.

Począwszy od 1939 roku przez następne 5 lat Rada osiągnęła ogromny wpływ na rząd USA i Departament Stanu, w związku z utworzoną wówczas ściśle tajną strukturą - Studiami nad Wojną i Pokojem (War and Peace Studies - WPS),

finansowanymi przez Fundację Rockefellera. Tajemnica otaczająca grupę związaną z WPS była tak wielka, że nawet członkowie Rady nie będący bezpośrednio zaangażowani w WPS, nie wiedzieli o jej istnieniu. WPS podzielone zostały na cztery grupy tematyczne: ekonomiczno-finansową, bezpieczeństwa i uzbrojenia, terytorialną i polityczną. Szef grupy bezpieczeństwa i uzbrojenia Allen Welsh Dulles został później szefem poprzedniczki CIA – Office of Strategies Services.

W okresie Zimnej Wojny CFR była inicjatorem wielu koncepcji amerykańskiej polityki zagranicznej, począwszy od Planu Marshalla, przez “koncepcję wzajemnego odstraszania”, „kontroli zbrojeń” do idei „nie-prolifracji”. Z Radą związani byli i są sekretarze stanu i skarbu USA, doradcy prezydentów i inne wybitne osobistości USA, tacy jak Henry Kissinger, John Foster Dulles, David Rockefeller, William Bundy, Robert E. Rubin.

CFR promuje globalizację, wolny rynek, zmniejszenie regulacji finansowych we współpracy transnarodowej i konsolidację ekonomiczną państw w regionalnych blokach ekonomicznych, takich jak NAFTA czy Unia Europejska. CFR działa na rzecz rekomendacji politycznych, które odzwierciedlają te cele.

Obecnych ponad 4900 członków organizacji podzielonych jest na tych mieszkających w Nowym Yorku, w Waszyngtonie, na pozostałym terenie Stanów Zjednoczonych i za granicą.

Dla członków, w wieku pomiędzy trzydziestu, a trzydziestu sześciu laty organizuje się szkoleniowy Program Członkowski im. Stephena Kellena. Natomiast tzw. Corporate Program dla członków zagranicznych służy ponad dwustu wiodącym globalnym korporacjom. Inny ważny Program Studiów Davida Rockefellera – jest organizowany corocznie dla ponad siedemdziesięciu osób i obejmuje tematycznie główne światowe i regionalne kwestie międzynarodowe. Jako wykładowcy w programach CFR występują często światowi przywódcy, przedstawiciele władz USA, szefowie wielkich firm i korporacji i analitycy polityczni.

Komisja Trójstronna (Trilateral Commission).

Organizacja została utworzona w 1973 roku z inicjatywy Davida Rockefellera przy pełnym organizacyjnym wsparciu Zbigniewa Brzezińskiego. W jej pracach uczestniczą przedstawiciele politycznych, biznesowych i naukowych kręgów z Ameryki Północnej, Europy Zachodniej i Azji (Japonia i Korea Południowa).

Celem utworzenia tej Komisji było „działanie na rzecz zacieśniania współpracy pomiędzy głównymi, rozwiniętymi regionami współczesnego świata, które ponoszą odpowiedzialność za przewodzenie światowemu porządkowi”. Jednak były senator z ramienia partii republikańskiej Barry Goldwater w swojej książce „Bez przebaczenia” opisuje działalność tej organizacji, jako próbę „połączenia czterech centrów władzy: politycznej, finansowej, intelektualnej i duchowej”, w celu stworzenia „światowej siły ekonomicznej przewyższającej władzę rządów politycznych”.

Organizacja była wielokrotnie krytykowana przez politycznych aktywistów i naukowców z dziedziny politologii. Komisji wielokrotnie przypisywano chęć zawładnięcia światem. Za tą hipotezą przemawia to, że większość prezydentów USA

po 1973 roku było członkami tej komisji. Zebrania komisji są całkowicie tajne i zamknięte dla prasy. Opinia publiczna mimo licznych prób, do tej pory nie była w stanie ustalić, co jest dokładnym celem działania tej plutokratycznej grupy. Wiele nazwisk osób działających w Komisji Trójstronnej powtarza się także na listach równie tajnej i hermetycznej Grupy Bilderberg.

Grupa Robocza ds. Energii Komercyjnej (Commercial Energy Working Group - CEWG).

Grupa Robocza ds. Energii Komercyjnej jest wpływową grupą lobbystyczną działająca na terenie Stanów Zjednoczonych. Nie wiadomo dokładnie czyje interesy reprezentuje, ponieważ nie ma ani strony internetowej, ani konta w sieciach społecznościowych. Jak udało się ustalić dziennikarzom, grupa działa poprzez firmę prawniczą Sutherland Asbill & Brennan. W dokumentach firmy figuruje, jako „grupa różnorodnych firm komercyjnych z branży energetycznej”, ale konkretnie, jakich firm – nie podano.

Dziennikarze ustalili, że grupa ta nie ujawniając w czyich interesach działa, łamie amerykańskie prawo w zakresie prowadzenia działalności lobbystycznej. Jak dotąd nie przeszkodziło to jej jednak w uzyskiwaniu wpływów w amerykańskich elitach władzy.

Śledztwa dziennikarskie pozwoliły na ustalenie, że członkowie CEWG zasiadają w federalnych komisjach USA ds. ochrony środowiska i energii, wśród których wymienia się Rona Oppenheimera i mają znaczący wpływ na przyznawane koncesje wydobywcze surowców energetycznych.

Teorie konspiracyjne, czyli hipotezy utrzymujące, że wydarzenia historyczne mają miejsce w wyniku niejawnych działań ukrytych partii – są lekceważone przez większość badaczy i uważane za nieprawdopodobne i nieistotne. Z drugiej strony tzw. konspiro-logia przyciąga uwagę wielu ludzi, powodując gorące dyskusje, począwszy od kształtowania tajnego, światowego rządu, a na inwazji obcych, skończywszy.

Koncepcja tzw. “kryptokracji” lub inaczej mówiąc tajnego światowego rządu, należy do najbardziej popularnych koncepcji konspiro-logicznych. Wg tej teorii rzeczywista władza polityczna nie znajduje się w rękach demokratycznie wybranych przedstawicieli narodu, lecz należy do elit, które posiadają realną władzę i zza kulis rządzą światem. Ten tajny rząd nie odpowiada przed demokratycznymi instytucjami państwa. Co więcej wg konspiro-logów oficjalne rządy są mu podporządkowane.

Spoglądając na działalność ww. organizacji, z punktu widzenia wywiadu gospodarczego, należy przede wszystkim zadać sobie pytanie, czy przedstawione wyżej organizacje można uznać za swego rodzaju tajny światowy rząd lub

przynajmniej jego namiastkę. Z pewnością nie. Jednak przyglądając się choćby nazwiskom członków tych organizacji zauważyć można, że po pierwsze zdecydowana większość z nich reprezentuje podobne neoliberalne, żeby nie powiedzieć globalistyczne poglądy. Po drugie większość z tych osób zajmuje lub zajmowała ważne stanowiska w polityce, gospodarce, finansach i w mediach. Niejawne spotkania tak wpływowych osób muszą budzić zainteresowanie, a nawet podejrzenia o ustalanie „poza sceną” kwestii ważnych dla ogółu społeczeństw. Wystarczy tu wspomnieć o popieraniu przez członków Grupy Bilderberg, takich projektów gospodarczych, jak **TPP** /Trans-Pacific Partnership/, **TTIP** /Transatlantic Trade and Investment Partnership/ i **TiSA** /Trade in Services Agreement/. Jednak pozostaje wątpliwym, czy tego typu ustalenia mogą przesądzać o losach świata. Warto zauważyć, że poza wpływami przedstawionych wyżej organizacji pozostaje ogromna część współczesnego świata i jego gospodarki z Chinami na czele. Warto również zauważyć, że nawet najtajniejsze zabiegi wsparte ogromnymi pieniędzmi nie są w stanie przeważać demokratycznych wyborów, czego najlepszym przykładem może być zwycięstwo Donalda Trumpa w zmaganiach o fotel prezydenta USA z bywalczynią spotkań Klubu Bilderberg – Hillary Clinton.